

U s n e s e n í

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 30. 9. 2014 o **odvolání obžalovaného M. Ř.**, nar. XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, proti rozsudku Okresního soudu ve Znojmě ze dne 10. 1. 2014 č. j. 3 T 92/2013-240 **t a k t o :**

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného M. Ř. **z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání přečinu napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky podle § 341 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, kterého se dle skutkových zjištění soudu I. stupně měl dopustit tím, že v době od července 2010 do srpna 2010 ve Znojmě, obci XXXXX a jinde, M.Ř. za blíže nezjištěných okolností sjednal a pomohl obcházením zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších novel (§ 87 I odst. 1 písm. b) citovaného zákona účinného do 31. 12. 2010) zorganizovat a legalizovat neoprávněný pobyt na území České republiky cizím státním příslušníkům T.N.P., narozené XXXXX, státní příslušnici Vietnamu a T.D.P., narozenému XXXXX ve XXXXX tím, že kontaktoval J.K., zda by se tento za úplatu 12.000,- Kč účelově prohlásil před matričním úřadem za otce dítěte občanky vietnamské národnosti T.N.P., narozené XXXXX, kdy J.K. s tímto návrhem souhlasil a dne 12. 7. 2010 J.K. shodně s T.N.P. úmyslným, účelovým a nepravdivým souhlasným prohlášením o určení otcovství k narozenému dítěti T.D.P., narozenému XXXXX ve XXXXX, před matričním úřadem do Zápisu o určení otcovství k narozenému dítěti souhlasným prohlášením rodičů poř. č. 143, č. j. 57680/2010 prohlásili, že J.K. je otcem dítěte mužského pohlaví T.D.P., narozeného dne XXXXX ve XXXXX, které je zapsáno v knize narození matričního úřadu Znojmo, ve svazku 43, ročník 2010, str. 26, poř. č. 484, ačkoliv občanku vietnamské národnosti T.N.P. viděl v ten den poprvé a oba věděli, že není biologický otec nezletilého, kdy na základě tohoto právního úkonu, kterým se obchází zákon v § 87I odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, účinného do 31. 12. 2010, ve znění pozdějších novel, pomohli legalizovat neoprávněný pobyt cizincům na území České republiky, neboť na základě této skutečnosti nabyl dne XXXXX cizinec T.D.P., narozený XXXXX občanství České republiky a jeho matka T.N.P. následně dne 11. 10. 2011 trvalý pobyt na území České republiky za účelem sloučení s občanem EU a poté M.Ř. koncem měsíce srpna 2010 v obci XXXXX v místě svého trvalého bydliště předal J.K. dohodnutých 12.000,- Kč, přičemž T.N.P. takto jednala pouze proto, aby zneužila otcovství k získání trvalého pobytu na území republiky pro sebe a získání občanství ČR pro svého syna T.D.P..

Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody v trvání dvou roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání tří roků.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání obžalovaný. Směřuje do výroku o vině i trestu. Obžalovaný v něm opětovně opakuje, že se trestné činnosti nedopustil. Byl kontaktován klientkou T.N.P., která ho požádala, aby zařídil zapsání otce do rodného listu jejího dítěte. Označila jako otce dítěte již pravomocně odsouzeného J.K.. Obžalovaný ho kontaktoval a sdělil mu, že byl označen jako otec dítěte a navrhl mu, aby se s jeho souhlasem nechal zapsat jako otec do rodného listu. Odsouzený s tím souhlasil a žádnou finanční částku za toto nepožadoval. Obžalovaný tedy popírá, že by odsouzenému předal jakoukoli finanční částku. V této souvislosti obžalovaný poukazuje na to, že odsouzený J.K. nebyl schopen k předání částky ničeho konkrétnějšího uvést, v jeho výpovědi je řada rozporů a tato nekoresponduje s dalšími provedenými důkazy.

Obžalovaný dále poukazuje na nestandardní postup při ustanovení opatrovníka nezletilému dítěti. Dovojuje, že postup orgánů činných v přípravném řízení byl nezákonný. Policejní vyšetřovatel, který byl v přípravném řízení činný, je dle něj podjatý a v tomto směru také několikrát podával stížnost.

V neposlední řadě obžalovaný poukazuje na svůj špatný zdravotní stav a uvádí, že dne 31. 1. 2014 prodělal epileptický záchvat a dne 11. 3. 2014 se podrobil operaci mozku. Je v dlouhodobé pracovní neschopnosti. Nelze tedy vyloučit, že v době, kdy se věc projednávala před soudem I. stupně, neprodělal epileptický záchvat, aniž by o tom věděl.

Pokud jde o uložený trest, tento obžalovaný považuje za nepřiměřeně přísný s ohledem na novou právní úpravu i ten fakt, že je osobou bezúhonnou.

Navrhuje, aby byl napadený rozsudek zrušen a obžaloby zproštěn.

Z podnětu podaného odvolání přezkoumal krajský soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků ve vztahu k odvolateli, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a dospěl k závěru, že je nedůvodné.

Napadený rozsudek je výsledkem řízení, ve kterém bylo postupováno v souladu s trestním řádem a nedošlo v něm k žádným procesním vadám, v důsledku kterých by bylo na místě jeho zrušení z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.

Soud I. stupně ve věci provedl všechno potřebné dokazování tak, jak mu to ukládá ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu a zjistil skutkový stav bez důvodných pochybností. Obžalovaný se ostatně v podaném odvolání ani nedomáhá provádění dalších důkazů.

Všechny námitky, které jsou rozvedeny v podaném odvolání, jsou pouze opakováním obhajoby obžalovaného, kterou uplatnil v řízení před soudem I. stupně. Ten se s ní však v odůvodnění napadeného rozsudku beze zbytku vypořádal. Důkazy hodnotil v intencích ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu, když v jeho postupu nebylo shledáno nic, co by odporovalo zásadám formální logiky. Je výsadním právem soudu I. stupně provedené důkazy hodnotit a odvolacímu soudu nepřisluší z podnětu podaného odvolání měnit skutkové, respektive právní závěry jen proto, že by případně hodnotil důkazy jinak. V dané konkrétní věci se však odvolací soud zcela ztotožňuje s argumentací soudu I. stupně, jež je podrobně

rozvedena v odůvodnění napadeného rozsudku, které zcela splňuje požadavky uvedené v § 125 odst. 1 trestního řádu.

Obžalovaný je z jednání usvědčován zejména výpovědí již pravomocně odsouzeného J.K., který popsal, jak byl obžalovaným Ř. kontaktován a co od něj bylo žádáno. Z výpovědi odsouzeného je zřejmé, že byl ve špatné osobní a finanční situaci, a proto nabídku přijal. Podrobně popsal, jak probíhala jednání s obžalovaným i na matrice, i to, jak a kde mu byly předávány peníze. Odsouzený uvedl, že občanku vietnamské národnosti T.N.P., která již byla rovněž pravomocně odsouzena, vůbec nezná a nikdy ji neviděl. Nutno poukázat na to, že odsouzený J.K. svojí výpovědí usvědčoval nejen spoluobžalovaného M.Ř., ale zejména sám sebe. Nebyl u něj zjištěn žádný objektivní důvod k tomu, aby obžalovaného ze spáchání trestné činnosti křivě obvinil. Naopak z jeho výpovědi je zřejmé, že se jedná o osobu, která na rozdíl od obžalovaného, není zběhlá v právních záležitostech a těžko lze předpokládat, že by se sám nakontaktoval na osobu vietnamské národnosti, zjistil, že tato má nezletilé dítě a potřebuje jeho pobyt na území ČR zlegalizovat. Naopak obžalovaný uvedl, že odsouzené T.N.P. poskytoval právní služby a byl s ní v kontaktu. Odsouzený J.K. celou věc podnikal zjevně proto, aby získal finanční prospěch, avšak rozhodně z provedení dokazování nevyplývá, že by to byl právě on, kdo by celou záležitost vymyslel, respektive že by byl označen odsouzenou T.N.P. jako otec dítěte. Odsouzený rovněž uvedl, že byl ze strany obžalovaného ujištěn, že nebude muset platit výživné, proto také na celou záležitost přistoupil.

Pokud jde o námitky obžalovaného ohledně toho, jakým způsobem byl odebrán vzorek DNA nezletilému dítěti, pak odvolací soud musí konstatovat, že se tak stalo zcela zákonnou cestou poté, kdy státní zástupkyně byl ve věci přibrán opatrovník a následně za souhlasu tohoto dítěti odebrán vzorek DNA.

Obžalovaný již v průběhu přípravného řízení opakovaně vznášel námitky podjatosti vůči policejnímu vyšetřovateli, avšak tyto nebyly shledány jako důvodné, a ani odvolací soud ze spisového materiálu nezjistil nic, co by ho mělo vést k opačnému závěru. Obžalovaný je subjektivně přesvědčen o tom, že byl ze strany policejního vyšetřovatele šikanován, avšak ze spisového materiálu vyplývá, že mu bylo opakovaně vyhověno při jeho žádostech o konání úkonů v jiném termínu.

Pokud obžalovaný poukazuje na svůj špatný zdravotní stav, je nutno uvést, že i v odvolacím řízení uváděl, že ze zdravotních důvodů není schopen se zúčastnit veřejného zasedání a žádal o opakované odročení. V prvním případě mu odvolací soud vyhověl a veřejné zasedání odročil. Následně však bylo zjištěno z předložené fotokopie o vystavení pracovní neschopnosti, že obžalovaný má vycházky, a to denně v době od 10:00 do 12:00 hodin a od 14:00 do 18:00 hodin. Jeho zdravotní stav tedy rozhodně není natolik vážný, že by se nemohl veřejného zasedání, které trvá cca 20 minut, zúčastnit. V této souvislosti nutno také uvést, že ze spisu Okresního soudu ve Znojmě sp. zn. 18 T 16/2014 (obžalovaný J.S.) bylo zjištěno, že hlavní líčení se konalo dne 15. 4. 2014 v době od 13:10 hodin do 16:45 hodin a dne 4. 6. 2014 v době od 08:40 hodin do 11:43 hodin. U obou těchto hlavních líčení byl obžalovaný přítomen jako obhájce. Jeho tvrzení o tom, že s ohledem na špatný zdravotní stav není schopen účasti u veřejného zasedání, uspět nemůže.

Možno tedy shrnout, že soud I. stupně ze správně zjištěného skutkového stavu věci vyvodil i odpovídající závěry právní. Obžalovaný tím, že zorganizoval, aby jiný v úmyslu získat neoprávněný prospěch pomáhal jinému k neoprávněnému pobytu na území ČR, naplnil zákonné znaky skutkové podstaty přečinu napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky podle § 341 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku. Z důvodů, které jsou rozvedeny

výše, a také v odůvodnění napadeného rozsudku, se kterým se odvolací soud zcela ztotožňuje, byl výrok o vině shledán jako správný a byl potvrzen.

Při ukládání trestu soud I. stupně důsledně respektoval všechny skutečnosti z tohoto pohledu rozhodné tak, jak mu to ukládají ustanovení § 37-41 trestního zákoníku. Obžalovanému přitěžovalo to, že se trestné činnosti dopustil jako advokát, tedy osoba, která má ctít zákony státu a ne napomáhat jejich porušování, respektive obcházení. Polehčující skutečností byl ten fakt, že obžalovaný doposud nebyl soudně trestán. Byl ohrožen trestem odnětí svobody v rámci trestní sazby § 341 odst. 2 trestního zákoníku, která má výměru až na tři roky. Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody ve dvou třetinách zákonné trestní sazby s podmíněným odkladem na středně dlouhou zkušební dobu v trvání tří roků. Takovýto trest s ohledem na okolnosti případu nelze považovat za nepřiměřeně přísný.

Důvody, které vedly odvolací soud ke konání veřejného zasedání v nepřítomnosti obžalovaného, jsou rozvedeny výše. Zdravotní stav obžalovaného není natolik závažný, aby mu bránil v účasti u veřejného zasedání. Byl upozorněn na možnost konání veřejného zasedání v jeho nepřítomnosti. U odvolacího soudu nebyly prováděny žádné důkazy, obžalovaný se mohl k věci vyjádřit v řízení před soudem I. stupně. Nebyla tedy porušena zásada kontradiktornosti a ústnosti trestního řízení.

V návaznosti na to, co je výše rozvedeno, bylo odvolání obžalovaného M. Ř. podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítnuto.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b)cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Krajský soud v Brně
dne 30. září 2014

Mgr. Markéta Jirsová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Koukalová